

# KOLOZSVÁRI KÖZLÖNY.

SZERKESZTŐI LAKÁS:

Kul-monostor-utca 181. szám.

Megjelen a lap hetenkint 3-szor u. m. kedden, csütörtökön és szombaton délel. Ára ötvégre 3 ft. o. ó.  
Hirdetési ár: 6 hasábos sorát 1-ór 7 kr., 2-ór 6 kr., 3-ór 5 kr. o. ó. s minden hirdetés után 30 kr. helyegdíj. Előfizetés s hirdetés a kiadó-hivatalnál kezeletik.  
A nyilváltár cikkei sora után 20 kr. előleg befizetése mellett a szerkesztőséghez czímzendők.

KIADÓ-HIVATAL:

Könyvtáza, STEIN J. könyvkereskedése.

## Kolozsvár, július 6. 1866.

Győzni fogunk! Ez a czime egy cikknek, melyet a „Kamerad“ című bécsi katonai szaklap jul. 3 ki számában közöl, dacára annak, hogy az északi osztrák hadsereg felől vett tudósítások már akkor nem kevésbé vigasztalanok valának, dacára annak, hogy — a mint maga bevallja — e biztatást oly órában kénytelen nyújtani, „midőn mindenki lázas s aggodalmas türelmetlenséggel várja a Csehországból érkező további híreket, midőn még az erős lelkekbe is a saját erőt megmérgező bizalmatlanság lopódzik be, s gyáva csüggettség fogja el a gyöngéket és mindig ingadozókat.“ És aztán e cikk további részében, míg egyfelől a hadsereg vitézése, a nép büszsége és áldozatkészsége iránt biztos meggyőződését fejezi ki, másfelől kimondja kerekén, hogy „a legfelsőbb vezérlet menthetetlen hibákat (unverantworfliche Fehler) követett el.“ „Nem tudjuk — ugymond — ki a bibás, de hiányzott az erők összeműködése, az óvatós eljárás, a maga helyén és a maga idejében való erély.“ Sulyos ítélet, melyet épp a katonai szaklap bizonyára nem dob ki a világba megfontolatlanul.

A többi bécsi lap ítélete is már azon napról kedvezőtlenül irányul a vezérlet ellen.

Az új „Presse“ érthetőleg kifejezi, hogy az eddigi hadműveletek vezetését ő sem találja olyannak, a minőnek óhajtozta volna, s csak abban keres vigasztalást, hogy a porosz hadsereg eddigelő kedvezőbb hadállásokból s tulnyomó erővel dolgozott, s úgy hiszi, hogy még a mostani hadállás elhagyása sem veszélyes, mert Olmütz elég hatalmas támpont, s végre a német szövetségesek is fogdák már működni, utolsó esetben pedig, vannak Austriának emeltyűi, melyek győzelemre segíthetik. — Oly eseten vigasztalások, minők csak a „N. Fr. Presse“ nase-weiss felfogásától várhatók; vigasztalások, melyeket egy derék hadsereg önérettel el nem fogadhat, s nem Austria, mely minenkeelőtt saját erejére, nem pedig a hebegő, habozó német szövetségesek támaszára s nem is mysticus „emeltyűk“ segélyére van utalva. Ily vigasztalás, mely kívül keres menteséget és támaszt, csak lehangoló lehet, de senkit sem fog lelkesíteni sem Bécsben, sem a hadseregben, sem egyébként, s ha a „N. Fr. Presse“ a csüggedés pillanataiban „tulnyomó porosz erők“ s „utolsó eset“ről beszél, nem tudjuk mit véljünk e dolog felől. Annyi bizonyos, hogy Berlinben csak megköszönhetik, valamint hogy Poroszország csak hálával tartozhatik azon destructiv szerencsétlen politikáért, melyet a bécsi centralista lapok Schmerling alatt oly buzgó támogatott s csak pár hittel ez előtt is szívesen feltámasztottak volna halottaiból.

Az „O. D. Post“ sem tartozik többé az északi hadsereg fővezérének föltétlen bálványozói közé, s azt mondja: ha az eddigi veszteség nem a fővezérlet hibáiból ered, fejet hajt a végzet előtt, ha pedig itt a baj, akkor „a derék, vitéz, hazafias és a császárnak legnagyobb áldozatokra kész szolgálja tudni fogja kötelességét!“ azaz: kéri fogja feloldoztatását oly megbízás alól, melynek megfelelni a legnagyobb buzgalom mellett sem képes.\*)

A „rég, „Presse“ egyenesen rá is mutat, hogy kire kellene bízni a vezérletet, s hogy lehetne segíteni a bajon Csehországban. Olaszországban helyőrséget kellene hagyni a várakban, aztán az ottani serget, mely Custozzául győzelmet aratott, felhozni Csehországba, s az egyesült északi és déli hadsereg vezérletét Albrecht főhercegre bízni, (tehát Benedek tábornagyról kivenni a vezéri botot) ez lenne szerinte legtanácsosabb.

Igy beszélnek a bécsi lapok f. hó 3-dikáról, mindenik a vezérlet, s nem a derék hadsereg hibáinak tulajdonítván a hadjárat eddigi kedvezőtlen eredményét.

Mit fognak most mondani azon megmérhetlen csapás után, mely a valóban derék, válogatott harczfiakból álló, s oly tekintélyes hadserget épp azon nap s Königrätznél, összpontosított és részben elsáncolt helyzetben érhet?

Benedek tábornagyról távirati tudósítását e szerencsétlen nap valóban váratlan eseményéről alább közöljük „badi krónika“ című rovatunkban. Hohenmauthból kél, Pardubitzon alól, 4-én reggeli 3 órákor több mint öt órai heves csata után, melyben az egész hadsereg részt vett, s melynek szomoru következése lón, hogy e roppant haderő — dacára minden jeles tulajdonainak — a poroszok által zavarba hozott, erős állásából kinyomtatott,

\*) E cikk nagy része már ki volt szedve, midőn azon távirati értesítést vettük, hogy Benedek ur a fővezérségtől fölmentetett, mire nézve a telegramm alább olvasható.

s oly visszavonulásra kényszerítettett, melyre mély részvét és irózat nélkül még akkor se gondolhatnánk, ha nem tudnók, hogy ama catastrophánál a legderékabb magyar ezredek is ott valának, s bizonyára szomoru sorban részesültek. Maga a fővezér jelenti, hogy véletlen és váratlan megámadásokkal lepetett meg, hogy az ellenségnek sikerült a hadserget oldalba és hátulról hevesen lödözni, hogy a zavar oly nagy volt, mikép minden erőfeszítések mellett se sikerült feltartóztatni a roppant hadtömb visszavonulását Pardubitz felé, s e jelentés reggeli 3 órákor már Pardubitzon alól kél.

A bécsi lapokra bizzuk megítélni, hogyan lehet megmagyarázni azt, hogy a poroszok „véletlen és váratlan“ megámadásokkal lephették meg azon serget, mely erős hadállásban, s nem ellenséges földön, concentrálva, éppen döntő csatára állott készen? s minenkeelőtt hogyan sikerülhetett nem csak oldalban, hanem hátban is hevesen lövöldözni egy hatalmas serget, mely hadműveleti vonalán vakmerő előnyomulás helyett gondos visszavonulás és biztos háttér-keresés által nyújtott megnyugtató és kilátást egy sikeres fűcsapásra, minőre multkor szemlénkben a bécsi lapok magyarázatát nyomán magunk is előkészíteni kívántuk olvasóinkat? Mind ennek megítélését — ismételjük — a bécsi lapokra bizzuk, s óvakodni kívánunk minden bírálattól.

De lehetetlen észinte kifejezést nem adnunk azon bűmület és megdöbbenésnek, melyet e szerencsétlen esemény bizonyára mindenütt kelteni fog láttára annak, hogy egy ily hatalmas és válogatott hadsereg oly ellenféllel szemben, melyet, ha kicsinyelni nem is, de tulbecsülni se volt okunk, alig néhány nap alatt ily egysenlyt vesztett helyzetbe juthatott. Lehetetlen megindulás nélkül állani e nagyszerű drámai jelenettel szemben, melynek további következményei ismeretlenek, de valamint az eddigi epizodoknál az Iser és az Elbe partjain, s most a jul. 4-diki csata alkalmával a Josephstadt-Königrätz-Pardubitz közti rónaságon sok magyar vér kiömlött, sok magyar kebel megzúzott dobogni, s oly érzékeltelen nem lehetünk, hogy fájdalmasan érdekelve ne legyünk, hogy a további kétségteletül nagy borderejű fejlemények iránt se lehetünk közömbösek. Lehetetlen felhiva nem érezetünk magunkat azon nézet nyilvánítására, miszerint a további tudósítások és fejlemények lehető higgadsággal és nyugalommal bevárandók ugyan; de a magyar királyság szempontjából is arra vagyunk utalva, hogy éber figyelemmel és készen legyünk arra, hogy július 3-diki a közösen alkotott birodalomra nézve nem csak stratégiai jelentőségű, hanem eshetőleg politikai következményeket is vonhat maga után, a mennyiben Austria politikája — a mint már e végetteljes nap előtt emlegették — Olaszország irányában változást szenvedhet, sőt németországban állása is enlyosabbá válhatik, mintán az északi hadsereg balsorának híre a különben is eddig is félénken habozó szövetségesekre csüggesztő hatást gyakorolhat a porosz tervek javára, és ha Austria európai helyzete bármi tekintetben átalakulásnak indulna, ki tagadhatná, hogy ez felette fontos momentum lenne a magyar királyságra nézve!?

Szóval — jóllehet nincs okunk kétkedni, hogy az északi osztrák hadsereg a nagy rázkódást után is még összeszedheti magát, s nyomatékosi defensiv erőt képezend talán más szerencsésebb vezérlet alatt — de hogy a helyzet kétes, ezt maga a fővezér hadijelentésében Hohenmauthból méltánylandó őszinteséggel jelzi, s mi nem tudhatjuk se azt, hogy mi van a végzet könyvében megírva, se azt, hogy a kormány e enlyos pillanatokban minő nagy horderejű, sorsteltjes elhatározásokra érzeni magát kényszerítve. Csak azt tudhatjuk, hogy Austria e nyomasztó percekben oly sanyaru megpróbáltatásoknak van kitéve, melyet, hogy sikeresen kiállhasson, példabeszédszerűvé vált traditionalis szerencséjének teljes segélyére van szüksége, s valóságos fatum, hogy Magyarországgal az alkotmánykérdés körüli egyezkedés függöben maradt.

Azonban híre futamodott, hogy a magyar országgyűlés a napokban sietőleg össze fog hivatni, s oly legmagasb elhatározások előestéjén állának, melyek által a birodalom legerőteljesebb támasza, a magyar királyság önmagának visszaadatké, hogy hatalmas segélyforrásai feloldoztassanak az eddigi lekötött állapotból, s az országgyűlés ujabb össze-hívásának szükségességére a bécsi lapok már a július 4-ki szerencsétlen esemény előtti napon aggodalmas előérzettel figyelmeztették a kormányt

II. S.

## Kolozsvár, július 5. 1866.

(D.) A képviselők visszatértek családi tűzhelyeik köré. Eredményt nem hozhattak magukkal, mert a felelős ministerium hiányában a jelenlegi országgyűlés működésének nehézsége, s más részről a hosszadalmas verificationalis rendszer, elzárta a képviselőket attól, hogy az alkotmány sarkalatos kérdéseinek megoldása körül a mindnyájunktól óhajtott gyorsasággal s előmenetellel haladhassanak volna előre; e szerint minden előretörekvés mellett feladatainak megfejtésére nézve országgyűlésünk csak a kezdet kezdetéhez juthatott el; a bizottmányok buzgalom, jóakarata s higgadsággal fogtak igen fontos működésöknek, mi által az országgyűlésnek a tárgyalásokra alapos kiindulási pontot, összeállított anyagot nyújthattak volna; nem hiányzott sem a buzgalom, sem a jóakarata, sem a hazafias törekvés, és nem hiányzott az egyetértés a pártok közt a főbb kérdések körül; nem hiányzott a higgadság, loyaltás, s a törvény által engedett határokig kiterjedő békülékeny szellem.

Ennyi jó alap dacára eredményt nem hozhattunk magunkkal, mert az egész birodalmat megrázkódó eseményekből, s az országgyűlés loyális álláspontjából kifolyólag, a monarchia önvédelmének legfontosabb teendői merültek fel, s a fegyverek zaja közt elnémultak a higgadt tanácskozások.

Nehéz megítélni, ha valjon a kormány helyesen cselekedett-e, midőn ezen a politikai ildomosság és higgadság által méltán jellemezhető országgyűlést elnapolta; vagy ha a belpolitikai kérdések még ki nem fejlesztett bonyolultságai miatt látta jónak ezen rendszabályhoz folyamodni; helyesen cselekedett-e, hogy nem sietett a belkérdések merészebb, határozottabb megoldása által oly álláspontot szerezni, hogy az országgyűlés együtt maradvá, most is mint hajdan Nagy Frigyes porosz király hasonló fellépése korában határozólag folyhatott volna be szavazatával az európai eseményekbe, s különösen a birodalom fontos válságának eltávolítására.

A jövő események alapján a történelem feladata határozni a kormány ezen rendszabálya felett, annyit merészlünk állítani, hogy ha az országgyűlés tagjai eredményt nem hozhattak választóikhoz, csüggedést sem hoztak.

A képviselők általános hangulatán mind végig átvonult az uralkodó fölség jó indulatában, s az alkotmány visszaállítására való komoly törekvésében vetett bizalom, s a képviselőt magát a fölség irányában mind végig a politikai loyaltás azon határai közt tartotta, melyet mint a pragmatica sanctioból kifolyó kötelezettségét kétszeri felirataiban egész világ előtt leplezetlenül tolmácsolt.

Európa leghiggadtabb politikusai kénytelenek elismerni, hogy annyi szenvedés és megpróbáltatás után a nemzet képviselői ildomosságának, higgadságának s tractabilitásának csalhatlan s jövőre is sokat ígérő tanujeleit adta.

A jelenlegi kormánnyal türelmesen bánt, ha érintkezni nem óhajtott azzal, gondosan kerülte a collisiokat is, nem akarván gátolni annak képzelte és egyelőre remélt komolyabb kibékítő törekvéseit. Mint a törvényhozás egyik factora azonban egyenes és bizalomteljes viszonyait hűn kívánta fenntartani a törvényhozás másik factorával, az uralkodó felséggel.

Ily irányban a kezdet remények közt indult meg, remények közt, melyeket a visszaszálló bizalom élesztett.

Az események nem kedveztek a komoly törekvéseknek, s az eredményt az országgyűléssel együtt elnapoltatták.

Az országgyűlés azonban nincs eloszlatta, s hiszszük, hogy a mint a külsemények rést engednek a belső kérdések fejlesztésének, az ország képviselőite megint együtt lesz, s folytatni fogja azon fontos feladatok megoldására törekvő munkálkodását, mely most a sikerrel biztató kezdetnél félbeszakított.

A mostani hadjáratok rendkívül nagy kockázataiknál fogva hosszak nem lehetnek, tíz-harmincz éves háborút az emberiség nem bírta meg, a legnagyobb kérdé-

seket az ágyuk és kartácsok pusztító tüze néhány hét alatt megold.

A birodalmat hánykódtató válság sorsa is pár hó alatt eldülend, a háborút béke s a békét a belügyek gyors rendezése követi, és így számításon nem esik kívül az, hogy a magyar országgyűlés is még ez évben folytatni képes lehet fontos munkálkodását.

## Hadi krónika.

Kolozsvár, július 6. 1866.

○ Az északi harcztéren oly események következnek be, melyeknek súlyával szemben minden egyéb keveset nyom. Épp ezért mai rovatunkban főlösegesnek találjuk egyéb dolgokat közölni, melyeknek se érdeke, se értelme részben többé nincs. Im itt következnek a telegrammok, melyek még némi érdekek birhatnak szemben azon nagy és szomoru ténynyel, miszerint az északi osztrák hadsereg nagy vesztesékekkel, s mint Benedek július 4-diki táviratából kijön, nagy rendetlenséggel minden hadállásait elhagyta s egyensúlyt vesztett.

Távirati jelentések az északi harczteréről.

Prága, jul. 2. A „Tagesbote“ küllön lapja szerint Lazansky gróf — helytartó — még nem hagyta el Prágát. Jungbunzlauból jelentik: porosz csapatok, minden fegyvernemből, már tegnapelőtt vonultak Benatek felé. Altbunzlauban több nyilvános épületre „Uj-Poroszország“ feliratu táblákat függesztettek, s egy posztóráktárt, mely kereskedő volt, birtokba vettek.

Prága, jul. 2. (Az „O. D. P.“ magán sürgönye.) A város el van rá készítve, hogy a poroszok minden perczben bevonulhatnak. Reménylik, hogy a fegyelem nem fog hiányzani. A nagyobb hitelintézetek pénztárai, valamint a jelentékenyebb magánházaik is, biztosságban vannak. Katonáság semmi sincs itt. A polgári őrség ellátja a szolgálatot. Nagy az aggodalom a munka nélküli csöcselék miatt, különösen a Józsefvárosban. Minden üzlet pang és az utcák elhagyatvák. Clam-Gallas hadtesta 3,000 emberig ismét összeszedte magát, és a főhadsereg felé vonul.

Prága, jul. 2. A „Prager Ztg.“ következő sürgönyt közöl: Brandeis, jul. 2. Zamost mellett (a melnik-jungbunzlau ut mentében) a vasuti hid, valamint a zamosti hid is le vannak rombolva. Kosmanosban nagyobb porosz tábor van. Jungbunzlau és Libauba 1000 porosz van. Porosz foglyok itt keresztül szállíttatnak.

Prága, jul. 3. A prágai lakosok hangulata ma reggel óta nyomott, mivel tudják, hogy a poroszok ujra megszállották Jicint, s hogy a császári hadsereg kelelfelé, Josephstadt és Königrätz körül pontosul össze. A poroszoknak Prágába való bevonulását várják, s azt hiszik, hogy ezen ponton nem lesz csatározás.

Az államminister felhatalmazta Lazansky gróft, hogy minden szükséges elővigyázati rendszabályra fogamatossításáról gondoskodjék.

A csehországi helytartóságot Pilsenbe teszik át.

Sok család menekül. A gyárak szűnhetnek. A színház zárva van.

Tegnap egy porosz lovasszázad bevonult Benatekbe; ma azonban elvonult Kosmanos felé.

Tegnap a száz udvarnál alkalmazott francia követet kénnek vélték és befogták, aztán pedig bocsánatkérésrel szabadon bocsátották.

Prága, jul. 2. Turitznál, Altbunzlautól egy órányira, poroszok állanak, s hidat készülnék verni. Porosz lovasok átutaztak az Elben.

Ma már aligha indul innét vaspályavonat Bécs felé.

Prága, jul. 3. Lazansky, a csehországi helytartóság elnöke, Pilsenbe utazott. A postahivatal megszüntette működését. A császári hivatalok leszedik a császári czimereket a kétfélt sasokkal. A bankok, bankárok és sok kereskedők megszüntették üzleteiket. — Este bajor tiszték érkeztek ide.

Prága, jul. 2. Egy itteni lap roszaia azt, hogy Lazansky gróf sietve elutazott. A katonaság elvonult innét. Az őrszolgálatot polgári csapatok végzik. Az országos bizottmány odahagyta Prágát.

Bécs, jul. 2. A nemzeti bank visszavonta fiókjait Prágából és Krakkóból.

A „N. Fr. Pr.“ szerint a császáriak a négy napi ütközetekben 15,000 embert vesztettek halottakban, s sebesültekben és foglyokban; a poroszok megfelelő veszteséget szenvedtek.

Gablenz altábornagy hadteste (a 10-dik) már porosz-százia területen állott; de az 1-ső és 8-dik hadtest és a száz csapatok visszavonulása folytan



kénytelen volt szintén visszahúzódní, nehogy a poroszok a sereg többi részétől elvágják.

— Távirata tábornagy Benedeknek Hohenmauthból, július 4-én reggel 3 órakor. Az egész hadseregnek és a szászoknak a Königrázi, részben erősített állásban Lip-páni központtal, több mint öt órai fényes csatázás után sikerült az ellenségnek észrevétel nélkül Chlumban erős állást foglalni. Esős idő a löpörgést a föld felett tartá, úgy, hogy minden bizonyos kilátás lehetlenné vált. Ez által elősegítve sikerült az ellenségnek Chlumbán állásunkba előnyomulni. Hirtelen és véletlenül onnan oldalt és hátulról heves lövés-sel megtámadtatván, a legközelebbi sereg-ek hátráltak és minden erőlködés dacára nem sikerülhetett a visszavonulásnak gátat vetni, mely Pardubitz irányában kezdett meg. A veszteség még át nem tekinthető, de bizonyosan tetemes.

Bécsből jul. 4-dikéről a „Ztg.“ azon távirati tudósítást hozza, hogy biztos hír szerint Clam-Gallas t. k. Krismanic t. k. és Henikstein tábornokai főhaditörvénysek elibe idéztettek. Velencei átengedése iránt Franciaországgal foly az egyezkedés.

Egy más telegramm következőleg értesít:

Bécs, jul. 4. Benedek tábornagy főmentőse lett a fővezérségtől. Lovassági tábornok gróf Clam Gallas, az északi hadsereg vezérkari főnöke Henikstein s Krismanic tábornok Bécsben haditörvény-szék elé állították. Mensdorff kísértette Fejérvári származék által a hadsereghöz utazott, az ottani állapotokat megvizsgálni. Mint beszéltek: Napoleon előterjesztést tett, mely szerint Austria megtartja Csehországot, helyette lemond Velenczéről; Poroszország megtartja Schleswig-Holsteint; a hadviselő felek hadviselési kárpótlásra igényt nem formálhatnak.

A königrázi catastropháról a fővezér által 3 Felszöveghez tett jelentés szerint a hátrálás eleinte lassu volt, de mind gyorsabbá lett, a mint az ellenség mind jobban szorította az osztrákokat, míg végre az egész sereg részint az Elbe folyó hadi hidjain át, részint Pardubitz felé visszavonult.

Bécsbe érkezett magán tudósítások szerint a csata nagyon véres volt. A visszavonulást az első hadtest és a szász hadtest kezdte meg. Mindkét részről 2,000 ágyú tüzelt. Vilmos főherceg megsebesülve érkezett Pardubitzba. Gróf Festetics hadparancsnoknak egyik lábát elszakította az ágyugolyó. Brandenstein t. k. testébe három golyó fúródott. A veszteség mindkét részről iszonyu nagy.

János szász király 4-diken reggel Bécsbe érkezett.

Ő Felsége a császár 4-kén viradó éjjel De-genfeld hadügyminiszernek külön audientia adott.

A többi hírek jelentősége a roppant komoly távirati tudósítások mellett, melyek a legveszélyesebb helyzetet jelzik, egészen háttérbe szorulnak.

## TÁRCA.

### Slavoniából.

E sorok, melyek még most látnak napvilágot, jóval előbb a „Közöny“-nek valának szánva; Slavoniában irtam azon termékeny gazdag földön, melynek népe már a múlt őszől kezdve pénzen vett kenyeren él, mely elvetett gabonáját is márháza árán vásárlás s melynek ez évről fő pénzforrását is, a bortermést, a május 24-diki késő fagy tönkre tette. E sajnos emlékt nap után még rövid ideig Vukováron maradtam, volt alkalmam a szőlősgazdák arczaín a bú kifejezését láthatni és több szőlőt bejárva, szomorun meggyőződni, hogy a töké-ek e fagnak nemcsak virágukkal adóztak, de nagymértékben saját maguk is áldozatul estek, ki-réve néhány oly helyet, hol medencékben vagy mélyedésekben voltak s inkább a Duna közelében, ezek is csak azért, mert a vízmentében elterülő kőd, számukra megleget kötött meg.

De jobb lesz tán, ha a helyett, hogy olvasom előtt a terméketlenség szomorú képeit idézem elé, szorakozás kedvéért — mert hisz meglehet, hogy e sorok olvasásához éppen azért kezdett — Slavoniából távozásom napján, visszaemlékezésem jelétül pár töredéket idézek.

Az 1866-dik év január 6-ka, épp a szerbek karácsonya, tekintünk szét azért egy elkelő szerb szobájában. Az érkező vendégre terített asztal vár, azon a karácsony előestéjétől kezdve az ünnep vé-ég dusan felakra minél válogatottabb éledelek találhatók, kitűnő sütemények, dió, szőlő, szilva és minden lehetséges gyümölcsök festői keverékben csabítják az érkezőt evésre, sőt ha minden étel-nemet igénybe vesz, a vendégszerető házigazdán sértést követel el.

A szobabálpéskor bizonyára meglep az ott elterített szalma, sőt hámulatodra még az ábrós alatt is szalmát látsz; a vallásos szerb ez ünnepe-n annak emlékére, hogy Krisztus Urunk is jászokban

## Levelezés.

Bukarest, június 26.

A napok mind forróbbak kezdenek lenni s mire e sorok Kolozsvárra érnek, török vendégeink is lehetnek. A román kormány ismételtén tízezer önkényes fogadására nyitott toborzó irodákat az ország több pontjain. A hadügyér kiáltványa e tárgy-ban így hangzik: „Román ifjak! A megpróbáltatás órája mindjárt itt. Ma vagy holnap felelősségteljes-tünk, hogy védelmezzük házainkat, családainkat, vallásunkat, mindent, mit szeretünk s mihez ragaszkodunk. Jertek tehát és mutassátok meg hazafiságotokat. Ragadjatok fegyvert, most az egyszer pom-pásan használhatjuk. Irodáink minden megyében nyitva vannak, minden előjáráságoknál. Siessetek beírni magatokat. Jertek Romániának mindig győ-zedelmes lobogói alá és győzni fogunk. Gyika.“

Az önkényes csapat vezére Magheru, a ki ki is adta hasonszemű kiáltványát. Tegnap lát-tam legelőbb egyenruhás román önkényest, kik között azonban magyar és német fiak is vannak, fején ernyőlen fél dinnye-alaku kék sipka veres szegélyvel, kék zubbony jó bő szabással, kiáltó veres nyakra való és sötét kék német nadrág. Az öltözet tehát elég kényelmes s éppen a mostani hő napokhoz való, különben köpenyget is kapnak. Fizetésük havonként két arany, koszt és ruházat. A bukaresti lakományakat most ezek foglalták el s a szereléssel igen sietnek. Tépés készítésre itt is fel vannak szólítva a honleányok, bizonyosan nem eredmény nélkül.

E hó 11-én a következő törvény jelent meg a hivatalos lapban: „I. Károly sat. Megszentesítet-tük és szentesítettük, kihirdetjük és hirdettük a mint következők. 1. Felhatalmaztatik a hadügyér a hadi-lábon álló hadsereg számára minden szükséges ter-ményeket requisitio által beszerezni, névszerint: búzát vagy lisztet, vagy kenyeret, bort, pálinkát, fát, árpát vagy zabot, szénát, szalmát, valamint ezek szállítására való eszközöket. 2. Mindezek a folyó ár szerint tíz száztoi bonokkal fizetnek a kincstár részéről. 3. Özvegyek és szegények a re-quisitiotól mentesek.“ Ennek folytán már elkezdet-ték a requisitiot Bukarestben is.

A Verona előtti nagy ütközetet a „Romanul“ következő megjegyzéssel kíséri: A forrás, melyből e tudósítást merítettük, kötelességünké teszi, hogy várjuk be ennek megerősítését, mielőtt hírelt ad-nánk mindannak, a mit mond. Nem azért mintha meg ne engedhetnők azt, hogy az olaszok egy ütkö-zetet elvesztettek. A dolog igen lehető, ha sa-jnáluk is, nem ijesztene meg.

Igen nevezetes ügy még itt most a zsidó ügy is, mely nagy izgalmat idézett elő az országgyű-lésben és azon kívül is. A mozgalom Jászvásáron vette kezdetét azzal, hogy az ottani tanárok alá-írokat gyűjtették egy kérelem számára, melynek célja volt az emancipatio ellen tiltakozni. Nagyobb zavar elkerülése végett a kérelemkésztők, mint jogtalan zavargók elzárattak, s ezek miatt a bel-tügyér interpelláltatott, minek folytán heves vita támadott; de a minisiterium felfogta a rohamot. A mai „Romanul“-ban egy levelet közöl ötven buku-resti deák a jászvásári tanulókhöz, melyben szin-tén az emancipatio ellen szavaznak. „Ti vagytok testvéreink — írják a diákok — azok, a kik atyáink

szent szavára legelőbb hallgattatok, ti, a kik a „za-vargók és idegenek ügynökei“ nevetet is elhárítottátok s üdvös szavakatok fölemeltétek, hogy a kosmo-politáink bűnös tulzáseit leverjétek. Titeket üd-vözölnek azért oláhországi testvéreitek és kérnek, hogy szavátokat a Mihály hazája ifjaival egye-sítétek, hogy egész erővel tiltakozhassunk azok ellen, kiknek Románia rossz szelleme azon ördöklő eszmét sugalta, miszerint a zsidóknak politikai jo-gokat adjanak, az emberiség ezen belpoklosainak, ezen rút tévelygőknek, kiknek erényei család, rá-galom, árulás, hazugság, s kik kárhazatos előté-leik és vallásos rajongásaik által magukra vonták az emberiség utálatát.“ Alább ismét: „Itt a fővá-roshan bizonyos hírek keringnek, ezt tudatjuk ve-letek. Azt beszélik, hogy egy ily nevű bizottmány alakult volna: „Salut publica“, a mely halállal fe-nygeti azon követeket, a kik az emancipatio ellen szavaznának“, s tudják, hogy ezzel szembe ők is egy más bizottmányt képeztek s tudniart legyen, hogy a román követ egy marok aranyért el nem adja hazáját és nemzetiségét.“ A „Romanul“ ko-moly bhangon felel ezen ifjaknak s felhívja, hogy a csatatéren mutassák meg hazafiságukat.

A „Monitor“ jun. 26-án számában olvassuk: „A reformata egyház komitéje felelvén a minis-ternek a „M.“ 113 máj. 26-ki számában közölt leve-lére erőlyesen kinyilatkoztatja, hogy nem volt ez politikai társulat és kész alkalmazkodni a minis-ter ur által szervezendő szabályokhoz, a szervezet vizsgálat alá vétetett és szabályoztatni fog; addig is a nevezett bizottmány nyilatkozata a közönség megnyugtatása és a komité becsülete érdekében tudtal adatik. Rozetti minis-ter“ r. l.

Pozsony, július 2.

Háborus idő van és tudom, hogy a nagy kö-zönség is legelőrmestebb olvas ez idő szerint e nemű tudósítást, azért registrarok valamit: Bécsi lapoknak feltűnik, hogy a porosz herceg, ki Cse-hországhban Niemesben tartja már főhadiszállását, na-piparancsait még mind porosz földről keltezi. A né-met szövetségi 8-dik hadsereg vezére még e vála-gos és gyorsaságot igénylő időben se feledkezik meg a formálisról és Némethon nőt és leányait arra hívja, hogy a német egység színeit — fekete, veres és sárga — mutató karszalagokat ajándéko-zanak a katonaság számára, hogy külsőleg is lát-ható jele legyen rajtuk, mikép ők Némethon egy-segért harcolnak; felhívását azzal végzi: „Az idő fontos, a szükség nagy“, már bizony e helyett inkább kérhetne puskaport meg tépést. A hanna-ralak, mint eddig tán értesült is a t. olvasó, a fey-vert tegnapielőtt reggel letették. Csehországhban Ji-ciben tegnapielőtt mindkét hadsereg tízezerébe közt heves csata volt, mi azzal végződött, hogy minket kiszorítottak, azonban nem csak a mi veszteségünk, de az ellenfelé is nagy.

A Csehországhba kétfelől bejött porosz sereg egyesült és Benedek tábornagy Königráz irá-nyába húzódik vissza. A „Vien. Ztg.“ mai száma azt mondja, hogy a kormány a hadi tudósítások gyors és hű tudósításával az eseményekről teljes tudomásban akarja a népeket tartani, kik most sokkal inkább egyek vele, mint valaha. A mult le-velemben említett sebesültek meggyógytak, a város tel-

bető. De mit bánja e nép, melynek kitűnő bora, buzája és sok gyümölcse terem; hát ha még nem volna oly indolens, mint a milyen, s földjét nem adná oly gyakran a bácskai sváboknak bérbe; csak szőlőjét mivel némi gondnal, s ha kellemes zamatu erős bora megvan, azt mondja: „mindenem van.“

A slavoniaiak nemzeti hangszere a duda, dalaik siralmasak, népköltészetük pár nemzeti es-hőstett megörökítéséből áll. Nemzeti táncukat kolo-nak nevezik, melyet körbe állva lejtenek, s mely-nek dallama igen emlékeztet azon erdélyi oláh-nótára, mely szerint egy pásztor elvesztett kecskéjét keresi.

Házasságukat valóságos alku szerint kötik s az értelmes szülők az ifjak kontójára hónapokig, és néha egész éven át alkuszának, míg egyeségre jöhetnek. Ha ez meg van, akkor a legény pénzbeli foglalt ad a lánynak, melyet aztán ez, egy ne-taláni exmenyasszonyaság esetében jutalmi díjjal is megtarthat. Ha már a házasságot felhoztam, meg-emlitem azt is, hogy a mivel osztályba tartozó szerbnők mondhatni általában szépek, nagyobbára szép sötét szemekben a meny és föld tüze egyaránt ég, s bárha francziáson öltöznék is, de testükön nem kevés keleties báj ömlik el. És a férfiak, nő ezek már elvben szeretik a magyarokat, hanem a gyakorlatban a rokonszenvet csak szükségesetben mutatják; tisztelet egyébiránt a kivételeknek annyival is inkább, hogy e megjegyzésünk csak a poli-tizáló kapacitások egy nemére vonatkozott. De mi-vel ebből is elég lehet ennyi, ha még nem fáradt ki t. olvasom, térjünk megint másfelé...

En mikor az annyiszor regényesnek nevezett székeföld falvakkal disz bércei közt éltam, midőn ifjúkori ábrándaim csalóka képeit kergetém, nem is álmodtam, hogy valaha szerettem és ismerőseim köréből kiszakítva a Duna közéletében lakos legyek, sőt plane, hogy annak szelétől alig 20 ölyi távol-ban lakjam — hjában! az ember vetődik mint a rossz pénz, s engemet is a két sors közül minden-esetre az egyik Szlavoniába vitt: lakásom nem volt épp érdektelen, mert hisz ablakom alatt terült el

jes erélyt fejt ki, hogy minél jobban el legyenek látva. A kedélyek ma lehangoltabbak, mint tegnapi-élt, mint hinni lehet, a porosz sereg nem várt egyesülése okozta. A porosz katonai kor-mányzó Kurbessenben a szász, bajor és osztrák követeknek azon meghagyással kézbesítette utle-velket, hogy mintán maga a herceg is a háboru folyását tovább nézni porosz földre távozott, ők is tetszésük szerinti irányban azon tartományt 24 óra alatt elbajják. Drezdában három szász államhiva-talokkal — köztük a drezdai rendőrigazgató — szintén a poroszok ugyan ezt tették, csak hogy ezek-nél még a fenálló rögön ítéltre is hivatkoztak.

Bécs, jun. 28.

(Egy magyar egyházközség elhatározása.) T. szerkesztőség! Belső-Szolnokmegyében Szekeres-Törpénben, vallás iránti kegyeletről, a jelenben élő körös-tarcsai Véér család elődei, midőn Szekeres-Törpén csaknem egészen magyar ajkúak által la-kott helység volt, reformalt egyházat alakítottak, a pap fentartására kellő földbirtokot adományoztak, templomok, papok volt.

Számtalan magyar egyházak tűntek el, kihal-ván a magyarság, vagy a hazán számtalanszor el-vonult irtó fergatag alatt elpusztítottak, kiirtatván azok; így Szekeres-Törpén is évtizedek óta a de-solalt egyházak sorába süllyedt, a süllyedésnek in-dult stínyei reformalt egyház fiájává vált, csekély jövedelmét a stíneyi reformált lelkész vette.

Most azonban, a mennyire tudomásomra jött, az irt egyház birtokát, templom helyét, egyház ke-rületi gondnok tks idősb Pataki Dániel ur eladandó, ha még el nem adta? a stíneyi görög egyesült oláh felekezethez; nem tudom, tudtával, beleegye-zésével történt-e vagy történné-e az birtokos méltóságos Véér családnak, mely családnak ősei tették le alapját a stíneyi reformalt egyháznak?

Hogy annyival bizonyosabban tudomásomra jut-hasson az a tisztelt családnak, hirlap útján tartom észlesterünek, a már tán ténynyé való eladást tud-tára adni a tisztelt családnak, s felkérni az érdek-lelt eladás felgátlásáért kellő fellépésre.

Deési Károly.

A kolozsvári jótékony nőegylet által f. évi nov. első napjaiban rendezendő női munka és gazdasz-szonyi természetmenny-tárlat

tervezete.

1. A tárlat célja. A nő-egylet választmá-nyának e tárlat rendezésében célja:

1. Hogy összegyűjtse és a nagy közönségnek Kolozsvárt felmutassa mind azt, mit hazánk leá-nyai a háztartás és ipar női ágában kézmű ipar-cikkeken és terményekben elé szoktak és tudnak állítani, s ez által a női munkásság ez ágát tehet-ségéhez képpel emelje s a női akaratnak és ké-pességének a nemes versenyé tért nyisson.

2. Hogy oly nőknek, kik saját kézi munká-jok után élnek, módot és alkalmat nyújtson arra, hogy az általok üzött foglalkozásban képességeiket a dolgoztató közönséggel megismertethessék.

3. Hogy a tárlat látogatóiból begyűlendő be-lépti-díj, valamint az ez alkalommal rendezendő

a 300 öl széles Duna olykor sima, olykor pedig tornyosuló hullámaival, átellenben láthatam a térs Bácsmeget s annak szélén Magyarhon egyik vá-rosát Palánkat fényesen csillogó tornyával, e város maga koránt se érdektelen, s mint nagy vízmenté-beni helység hivatva nagygyá lenni. Lakásomtól balra a Duna felett emelkedő hegyen pusztuló vár-rom volt, melyet szerbül Saregnrad-nak, magyarul tehát Sargavárnak hívnak, s melytől az alatt terülő falu is nevét kölcsönzé, még kivethető kápolnáján a goth építészeti nyomára ismerhetni; monda vagy történelmi adat birtokába nem juthattam róla, de hiszem, hogy a Hunyadi korabeli török háborúk-ban szerepe lehetett.

E várnak levelünkkel annyi összefüggése van, hogy aljában egy régi pénzt kaptam ezen felir-at-tal: „Venus victrix“ (győzedelmes Vénus), egy má-sikat egy öreg favágótól váltottam meg, ki szintén azt mondá, hogy a vár alatt kapta. E régi pénze-ket, mint Erdély fia, kötelességemnek tartom az erdélyi múzeumnak adni, hozzájuk csatolván még azon két kis ezüst pénzt is, melyeket szintén ne-vezett helységeben kaptam, az egyik 1690-ből, a másik 1733-ból Magyarország címerével. Meg is kérem a t. szerkesztő urat tisztelettel az iránt, hogy sziveskedjék nevében e Slavoniában talált négy darab pénzt a múzeum egyfelékné átadni.

Volt alkalmam még Vukováron más két ezüst pénzt is látni a pénzmúze és természettudományok egy öreg barátjánál, t. Kirchbaum urnál, vastag ezüstműl van mindkettő, Attila és Buda dombor-képekkel, mint az öreg ur mondá: Duna-Seesén találták, egyiknek felirata: „Attila Rex“, másik ol-olán pedig egy város képe áll a alá „Aquileia“ írva, a másikon: „Buda dux Hunnorum“ olvasható. E pénzek a régiség jeleit tökéletesen magukon hord-ják, azonban, mint nem szakértő, óvakodom rólu-k többet szólni. Ha eredeti példányok, igen méltó helyek lehetne Pesten vagy Kolozsvárt.

Bedő Albert.



országiak után remélhető jövedelmek által az egy-  
letnek nagyon is igénybe vett pénztárát némileg  
gyarapítsa.

II. A tárlat tárgyai. A) a női munka és  
iparezisékből: 1) Mindenféle szövetek, jelesen asz-  
talnemek, kendők, szőnyegek, ruhakelmék, sima vá-  
szon és saakok. 2) Czérnák, a legfinomabbtól a jó  
bázi czérnákig. 3) Kender, len-, gyapott- és gyapju-  
fonalak. 4) Mindennemű fehéremű foltozás. 5) Nyers  
len-, kender, gyapju és selyem megtisztítva és fé-  
sülve. 6) Művarrások, n. m.: mindennemű gyöngy,  
arany, éztst, selyem és egyéb himzések. 7) Disz  
fehéremű varrások, himzések, például gallérok,  
kézelők, kötények sat. 8) Női és férfi fehéremű  
varrások, a legfinomabb gyölestől a legdurvább vá-  
szonig, különös tekintettel a jó szabásra és var-  
rára. 9) Mindennemű horgolások, kötések gyapot-  
ból, czérnából és gyapjuból. 10) Mindennemű női  
disz- és házi öltözetek, ruhák.

B) terményezésekből: 1) Vetemények és ha-  
szonkertészeti szemes és gyökéres termények. 2) Vi-  
rágok. 3) Aszalványok és szárított gyümölcsök. 4)  
Befőttek, telielt gyümölcsök és zöldegek. 5)  
Ecetek. 6) Sütemények: az egyszerű házi kenyér-  
től kezdve mindennemű asztali sütemények. 7) Sajt,  
turó, vaj. 8) Nyers gyümölcsök. 9) Mindenféle ipar-  
czikkek a háztartás női ágából.

III. Értesítésül. 1. A kiállító tisztelt nők  
közül azoknak, kik kedvtelésből, vagy saját házi  
szükségeikre dolgoznak, a tárlat díszének emelé-  
sére beküldendő és kiállítandó műveiket a bizott-  
mány örömmel fogadja; de egyszersmind reméli,  
hogy a kiállítandó tárgyak közül az egylet vagy-  
onának gyarapítására az egyletnek is ajándékoznak.  
Felkéri tehát a bizottmány, hogy a tárgyak bekül-  
désekor méltóztassanak kijelölni: melyeket kíván-  
ják vissza, s melyeket bocsátják a bizottmány  
rendelkezésére.

2. A rendező bizottmány igéri, hogy az olyan  
műveket, melyeket az illetők azért állítanak ki,  
hogy a női munkák valamelyik ágában képzettsé-  
güket a dolgozó közönséggel és a választmány-  
nyal megismertessék, ha a növegylet maga részére  
netalán meg nem venné, igyekszik eladni vagy  
sorsolás útján értékesíteni. Felkéri tehát a bizott-  
mány az ily tisztelt kiállítókat, hogy műveik be-  
küldésekor jelentsék ki: eladó-e a kiállításra szánt  
mű, ha az, mi az ára, s mennyi készlet van  
aféle.

3. A választmány elismerésül — buzdításul s  
némi segedelemül vagyoni állásához mért szerény  
jutalmakat is tűz ki. Elsőrendű jutalom: egy da-  
rab arany; másodrendű jutalom: egy darab tallér;  
harmadrendű jutalom: egy díszes óklell!

1) Szövetekért: egy első- és egy másodrendű  
jutalmat. 2) Disz fehéreműért: egy első- és egy  
másodrendű jutalmat. 3) Férfi és női fehéreműért:  
egy első- és egy másodrendű jutalmat. 4) Nyers  
kenderért, lenért, gyapjúnért vagy selyemért: egy  
első- és egy másodrendű jutalmat. 5) Kötésért és  
horgoláért 3 másodrendű jutalmat. 6) Kötös ké-  
szítésért: egy első- és egy másodrendű jutalmat.  
7) Foltozásért: 2 másodrendű jutalmat. 8) Vetemé-  
nyekért s haszonkertészeti gyökéres vagy szemes  
terményekért: 3 másodrendű jutalmat. 9) Aszalvá-  
nyokért és szárított gyümölcsökért: egy első- és  
két másodrendű jutalmat. 10) Kenyérért: egy első-  
rendű jutalmat. 11) Befőttekért s telielt gyü-  
mölcsökért: két másodrendű jutalmat.

4. Kértenek a tisztelt nők, méltóztassanak  
a kiállítandó tárgyakat legfőbb october 25-ik nap-  
jáig beiktatni. Szívesen venné azonban a bizott-  
mány, ha a tisztelt kiállítók october közepétől  
kezdve előlegesen is értesítenék a bizottmányt ar-  
ról, mely tárgyakat szándékoznak a tárlat számára  
beadni.

5. Az egylet számára ajándékozendó, vagy  
az egylet által megvásárolandó czikkekből sorjate-  
kokat rendez a bizottmány, melyről a t. közönsé-  
get a maga idejében részletesebben is értesíteni  
fogja.

Midőn e tervezetet a tisztelt közönség tuda-  
mására juttatni siettünk, teljes bizalommal szóljuk  
fel notársainkat, méltóztatnak bennünket a házi női  
ipar és szövő emberársaink érdekében teendő  
vállalatunkban becses részvételekkel és közreműk-  
lássalkal istápolni.

Kolozsvárt, június 13-án, 1866.

A növegylet nevében a rendező bizott-  
mány: B. József Lajosné, elnök, Bán Istvánné,  
Bel Frigyesné, Biásini Domokosné, Brencsán Al-  
bertné, Csulak Dánielné, gr. Eszterházi Jánosné,  
Fischer Lajosné, Gyöngyösi Jánosné, b. Kemény  
Istvánné, Kozák Edéné, Kovácsi Antalné, Kövári  
Lászlóné, Korbuly Bogdáné, gr. László Miklósné,  
Nagy Péterné, Papp Józsefné, Pataki Dánielné,  
Szabó Józsefné, Ürmösi Samuné, Vass Julia,  
Vinkler Ferenczné.

Jelentés a kolozsvári jótékony növegylet  
választmányának július 4-én tartott üléséről.

1. A választmány az egylet hivatásához ké-  
pest örömmel siet tehetségehez képest részt venni,  
a tábori kórházakhoz szükséges tépés és költöz-  
ruhák beszerzésében. Ennek sietős eszközölésére egy  
bizottmányt nevezett ki, egyszersmind a városi t.  
tanácsot is értesítette szándékáról.

2. A tárlat ügyében kiküldött bizottmány je-

lenti, hogy a tervezetet megállította, kinyomatta s  
annak szétküldése folyamatban van.

3. A „Zrínyi bizottmány” által küldött alá-  
írási ívek átadottak elnök ó nagyságának, hogy  
előlki után intézkedjék ez ügyben.

4. Engel Józsefné, Sárosi Klára asszonyt a  
választmány örömmel fogadja az egylet részvényes  
tagjai közé.

5. A választmány 9 folyamodónak egyszer  
mindenkora 35, bétnek havonként kiadandólag 48,  
összesen 83 forintot utalványozott.

Kovácsi Antal, titkár.

## Különfélek.

— Hirdetmény. Kapcsolatban idei június  
hó 27-ről 15,241. szám alatt innen közzé tett fel-  
hívással, a nagyméltóságú erdélyi kir. udvari kor-  
látnokság elnökségének f. hó 1-ről 702. szám alatti  
rendelete következtében ezennel köz tudomásra jut-  
tatik, hogy a cs. kir. hadügyminiszterium a magán  
ápolásra felveendő sebesült és beteg katonákért ott,  
hol kívánatlik, az átvonulási tápilletményt (Verpfle-  
gungsgeld) megfizetni magát kötelezi. Az erd.  
kir. fő kormánysektől. Kolozsvárt, jul. 4. 1866.

○ Pestről f. hó 4-ről szerkesztőségünk is ka-  
pott távirati tudósítást, mely így szól: Tegnap  
főcsata Königrätznél. A csata elve-  
szett. Felette nagy veszteség. Gyors  
visszavonulás Hohenmanthig. E tele-  
gramm feladatát Pesten 4 kén, d. u. 7 órakor, ér-  
kezett Kolozsvárra 5 kén d. u. 7 ó. 52 perczkor,  
megkaptuk 6-kán reggel, s így tökéletesen meg-  
hiszünk minden intézkedésünk a táviratozás iránt,  
mert úgy látszik a táviratát egészen elfoglalják a  
hivatalos telegrammok, melyek miatt magán tá-  
viratot Pestről csak 24, illetőleg 36 óra múlva kap-  
hatunk. Elég sajnáljuk, de nem áll hatalmunk-  
ban segíteni.

○ A mezősegi inségesek javára Bikszád,  
háromszéki helységből 5 frt 35 kr kegyes adomány  
küldöttet be szerkesztőségünkhöz, mit át fogunk  
szolgáltatni illető helyre.

○ Lapunk június 28-diki számában közlök  
azon kegyes adakozók névsorát, a kik Csikszékből  
összesen 128 frt 10 krt küldöttek be szerkesztősé-  
günkhöz azon felkéréssel, hogy ez összeget juttas-  
sunk az inággel küldő bukovinai katolikus ma-  
gyarok fölségelésére. A fenirt összeget szekér  
posta útján elküldöttük P. Bonaventura Druzbaczký  
istensegítisi lelkész urhoz.

\* \* \* Hogy milyen mértékben vannak a távir-  
dák hivatalosan elfoglalva, kitűnik abból is, hogy  
Pest s Debreczenből jövő sürgönyöket sokkal ké-  
sőbbre kapjuk kézhez, mint az onnét jövő leveleket.

\* \* \* A Rédei kávéház előtt csinos vasból ké-  
szült kioszk-ot állított fel a bérlő, leginkább azért,  
hogy a női közönség is élvezhesse a kávéháznak  
jó fagyaltját s hideg kávéját. E csinos épület csak  
díszére valhatik a főternek, kivált ha a bérlő a  
külsőbe méltólag fogja berendezni kioszkját.

\* \* \* Ebben a roppant hőségben alig tehetünk  
jobbat, mint ha felhívjuk a közönség figyelmét a  
Csiki-féle legújabb berendezett hideg fürdőkre,  
mely ma már tagadhatatlanul legtöbb kényelmet  
tud nyújtani. Az árak elég mérsékelték.

\* \* \* Ö Felsége a folyó évre második ünne-  
pzt méltóztatott elrendelni, mely alkalommal ösz-  
szesen 85,000 njoncz állítandó ki. Ebből Magyaror-  
szágra 25,852 ember esik.

\* \* \* Berlin környékén Grösbeeren közelében,  
mint mondják, erős sáncokat készítenek. Naponta  
több ezer munkás van elfoglalva. Az öreg Wran-  
gel, ki, mint önkényes akart a háborúban részt-  
venni, Berlinben marad, hogy ott eshetőleg a pa-  
rancsnokságot vezesse. Ugy látszik a poroszok Ber-  
linben nem érzik egészen kényelmesen magukat.

\* \* \* Gr. Rhédei Clodin, Erdély egykori  
szépsége, gr. Rhédei László leánya, mint olvasóink  
tudják, férjhez ment volt baltézre Württemberg her-  
cegehez, s nemcsak Bécsben egy nagy katonai gyá-  
korlatban azon szerencsétlenség érte, hogy lováról  
leesett, s a feltartóztatlan lovasság összetapodta;  
porai most ott nyugosznak a Kis-Küküllő partján,  
Erdő Sz. Cyörgy felett a családi sírboltban. A gróf-  
nének a hercegtől fia született, s gróf Hohenstein  
nevet kapott, később azonban a württembergi király  
herceggé nevezte, Teek név alatt. A fiatal hg a  
napokban lépett házasságra Cambridge Mária her-  
cegnővel, az angol uralkodóház rokonával, miről  
nem rég részletesebben szoltunk.

\* \* \* Az északi harcztérrel közlebből 1000  
sebesült érkezett Pestre, kik egyelőre itt az  
Orczy-kerben felállított vászon- és deszka-sátrak-  
ban helyezték el. Az 1000 között van körülbelül  
800 s néhány könnyű, valami 30 nehéz sebesült,  
a többi marodeur. Az indóházban jelen volt Neu-  
wirth tábornok, a városi hadparancsnok, és szá-  
mos orvos az illető szegédszemélyzettel. Magában  
az indóházban 50 ágy volt felállítva a súlyosan  
sebesültek számára. Frissitőről terjedelmes gon-  
doskodás történt, nagyszámu közönség is volt jelen,  
mely a sebesülteket szivarral és gyümölccsel a  
legrésztvelettel rokonzenvenvel halmozta el. A szá-  
llítás innen az Orczy-kerbe 46 társakocsin történt,  
utközben, merre a menet haladt, mindenütt nagy  
sokaságu résztvevő közönség csoportosodott össze,  
s az Orczy-ker körül valami 8—10,000 ember volt  
együtt. A közönség itt is tömeges részvétellel volt a  
sebesült katonák iránt, s az utközben szivart

nyújtottak a kocskba, sőt a nagymező-utczában  
egy vidéki házbirtokos az összes sebesülteket sür-  
rel akarta megvendégelni, s nagyon sajnálkozott,  
midőn az illető orvosok ezt nem találták mege-  
gedhetőnek. A sebesültek legtöbbszörre a gyalogság-  
ból valók, számos hazánkfia is van közöttük s ne-  
zetesen néhány huszár. Mindnyájan jókedvtűek s  
többen tréfálva beszélnek el hőstetteiket. A magyar  
katona ismert megtűrhetlenségét, szilárd erélyét  
tegnap is többször volt alkalmunk tapasztalni. Így  
a többi közt egy huszár, bár tetemesen van meg-  
sebesülve, nem hagyta magát vinni, hanem bár  
ingadozva, de kacskiasán maga lábán ment a ko-  
csira. Az Orczy-kerben a sebesültek megvendégel-  
tettek, mire azonnal kezdett vette a részletes  
gyógykezelés. A sebek mind oly pompásan voltak  
bekötve, hogy a hosszú ut daczára a legkisebb  
vérzés sem történt. Seregeink bösi szellemét eléggé  
jellemzi, hogy a Pesten fekvő sebesültek is mind  
alig várják, hogy ismét hadcsapataikkal küzdhes-  
senek. Számosan kérték már tegnap az operatiót,  
hogy minél előbb felgyógyulhassanak. A sebekből  
kivett golyókat természetesen mindegyikük elteszi  
emlékül, a porosz golyók sokkal nagyobbak, mint  
a mieink. Az ittlévő sebesültek között van egy,  
kit tizenhárom golyó ért, ennek huszonhat  
sebe van, de mind a lábán, s felgyógyulása körül-  
belül bizonyos. A sebek többszörre mind puskagolyó,  
vagy kartács által okozottak, kard vagy szurony  
által sebesülés nem sok van. A könnyebben sebe-  
sültek Pestről lefelé szállítottak. Az Orczy-ker  
sátor-kórházai igen czélszerűek, az ágyak a gye-  
pen vannak, s a sátrak a két oldalon nyitva lévén,  
a jó levegő azokat szabadon átjárhatja. A közönség  
igaz nagy részvétellel viseltetik a sebesültek iránt,  
s e részvét az adomány-gyűjtések fényes eredmé-  
nyében is fog bizonyára nyilvánulni. Sok egyéb  
rendes kötelesség mellett a humanitás érdekei is  
itt parancsolólag lépnek előtérbe, s örömmel halljuk,  
hogy a gyűjtések már eddigi eredménye is töme-  
ges sikerre ad kilátást.

\* \* \* Bécsben és vidékén már nagyon sok a  
sebesült. A rokonszeny, melylyel találkoznak, a sok  
anyagi segély, melyben minden oldalról részesülnek,  
mutatják, hogy szenvedésüket mindenki tehetsége  
szerint igyekszik enyhíteni. Ott egy érdekes jelenet  
adta elő magát. Ugyanis, midőn a sebesülteket az  
indóházról a városba szállítják, egy porosz sebesül-  
tet is raktak az osztrák sebesültekkel terhelt om-  
nibuszra. A porosz egyszerre csak felugrik, merőn  
szembe nézve a vele átellenben ülő osztráknak.  
Ez is megnézi őt. Akkor ismernek egymásra, hogy  
ők voltak, kik kölcsönösen sebet ejtettek egymáson.  
Kézet szorítanak és a multat feledve, barátságos  
beszélgetéssel töltötték az együttlétet.

\* \* \* A hannoverai csapatok fegyverletételi fel-  
tételéről azon közleményből, melyet Bismark gróf  
a kivivott diadal alkalmából az ablakai előtt ujon-  
gó népmöghez intézett, halljuk, hogy a katonák  
és altisztek, miután a fegyvert letették, s kötelez-  
ték magukat Poroszországra ellen nem harcolni, csa-  
patonként hazájukba fognak szállítani; hogy to-  
vábbá a tiszték azon becsületbeli ígérlet után, mi-  
szerint Poroszország ellen nem szolgálnak, fegyve-  
ritik, podgyásznak, lovaik és havifizetésük megtartása  
mellett, Hannoverába visszatérhetnek, és végre, hogy  
a hannoverai királynak és koronörökösnek sza-  
badságában áll, Hannoverán kívül tetszése szerinti  
lakhelyet választani. A hadi szakmány legjobb ré-  
sze, mely ez alkalommal a poroszok kezébe esett,  
kétszertelenül a jó lovakkban áll, miután a hano-  
verai lovasság, tűzserg és szekereszet összesen  
12,000 lóval bír.

\* \* \* A mint a burkusok Drezdába érkeztek,  
több nevezetes műkincset jónak láttak legott bizo-  
sítani. Az állatkertről sem feledkeztek meg, hanem  
több napszámot állítva oda, azt leromboltatták. Ez  
alkalommal több állat kiszabadult, melyek futásban  
kerestek menedéket. Az oroszánok sem véve tré-  
fára a dolgot, neki eredtek és beszágulda az egész  
várost, iszonyatos reműletet költöttek a lakosság  
között. Történt azonban, hogy egy burkus ördjart  
épp akkor megy át az Elba hídján, midőn az orosz-  
ánok dühös ugrásokkal közelednek. Alighogy a  
burkusok megpillantják őket, hátat fordítanak, elve-  
tik puskájokat és „ved el magad” a kaszányába  
rohannak. Az oroszánokra azután formális vadá-  
szatot tartottak.

\* \* \* (A cunstozzai győzelmek csatában megse-  
besültekről) a „Wiener Zeitung” tegnapi számában  
újabb kimutatás jelent meg, melyben a következő  
hazánkfiait találjuk: A mecklenburgi-strelitzi nagy-  
herceg 31-ik számú gyalogezredből könnyen meg-  
sebesült boldogmezei Wellikan József kapitány,  
a Rudolf koronahg 19-dik számú gyalogezredből  
elesett zanzalowi Zunftl Ferencz őrnagy, az Ernő  
főhg 48-dik számú gyalogezredből súlyos sebesült  
Gönczy Lajos hadnagy (már meghalt), Amtmann  
Gottlieb hadnagy, könnyen sebesült Mende Adolf  
hadnagy. Továbbá aggteleki Bujánovics Ágost  
vezérőrnagy és dandárnok súlyosan megsebesült.  
A Károly bajor hg nevű 3-dik számú huszárezred-  
ből Krisztányi István, első osztályú hadnagy  
súlyosan megsebesült. — A Sándor württembergi hg  
nevű, 11. sz. huszárezredből összesen halott: 2 em-  
ber, 27 ló; megsebesült 7 tiszt, 21 legény, 16 ló,  
nem találtatik 1 tiszt, 67 legény, 89 ló. — A Fe-  
rencz József császár, 1-ső számú huszárezredből  
Nagy Imre hadnagy könnyen megsebesült.

## Nyilvános köszönet.

Alóliit ezennel örömet és teljes meggyőző-  
désem szerint bizonyítom, hogy dr. Nagel Emil  
kórházi osztály főorvos és reudes tanár számtalan  
esetekben, hol szakmájába vágó betegségekben  
szenvedők, különösen szembetegek és világtalanok  
ötet itt Kolozsvárt segítség-nyújtás végett fölker-  
sík, saját érdekének föloldozásával, azoknak a szen-  
vedőknek a kórházban fölvetést akkor is ajánlja,  
mikor tehetségek szerint magokat privát kura alá  
vetni készek lennének, mivelhogy az egészen idegen  
és magára hagyott beteg a kórházban jobb ápo-  
lásban részesül sokszor, mint magán szállásban.  
Igy történt ez különféle diocesisekből ide folya-  
módott lelkészekkel, a kik csak is a nevezett főorvos  
urba helyezték egyetlen reményüket, és család-  
juk boldogságát tőle várták. Ők, t. i. az előttük  
addig ismeretlen szemkórházba csak vonakodva és  
csupán a nevezett főorvos ur ajánlatára léptek be,  
legottan ingyen gyógyítottak, vagy legfeljebb a  
kórházi díjat fizették, meg is gyógyítottak sze-  
rencsésen, de tölök dr. Nagel ur soha az áldás és  
hálaszon kívül soha semmi pénzbeli jutalmat nem  
fogadott el. Mely nemes tettei országáért levén  
elismerve ezen jó általános véleményhez csatlakozni  
részemről magam is sietek.

Kolozsvárt, július 2-kán 1866.

Panfilie János,

g. c. plebános és főesperes.

## Politikai hírek.

**Austria.** Bécs, jul. 2. A „N. Fr. Presse”  
írja: „A nemzeti bank felfüggesztette prágai és  
krakkói fiókjait, s a készleteiket Bécsbe hozatta.”  
— A csehországi királyság helytartósága Prágából  
Pilsenbe költözött át.

Az „Oest. Ztg” írja: „Porosz lapok, látszólag  
hivatalos forrás után írják, hogy Berlinbe Austria-  
tól békeajánlatok érkeztek volna, oly alapon, mi-  
szerint legyenek Poroszország a hgségek, Austria  
pedig kapja meg a maga hajdani előtartományait  
és a hohenzollerni hercegségeket. Ezen közlemény  
perfidiaja eléggé kézzel fogható, hanem azért per-  
fidia marad az, s nekünk (az „Oest. Ztg”-nak) alig  
szükség arra figyelmeztetnünk, hogy az merő ko-  
holmány, csupán azt véljük hangsúlyozandónak  
részünkről, hogy Austria szövetséges társai nem  
csenek kétségbe Austria felett.”

**Angolország.** London, jul. 2. A „Mor-  
ning Post” jelenti: A mérsékelt szabadelvűek visz-  
szautasították a tárczák elfogadását, Derby alatt.  
Derby ministeriumát csak torykból fogja alakítani;  
Standley ebben a külügyet, Disraeli a kincstárnoki  
állást fogja átvenni.

**Francoziaország.** Páris, jul. 1. A törvény-  
hozótest ülészaka ma befejeztetett. Walewski be-  
záró beszédében ezeket mondá: „Csak azért válnak  
el egymástól, hogy megvigyük a megyékbe a Fran-  
ciaország sorsa intézőjének bölcsességében vetett  
bizalom kifejezését. Engedjék meg, hogy a feletti  
bizonyosságomat kifejezzem, miszerint a jövő évben  
eszmékben, érzelmeben és czélokban tökéletesen  
egyetértve fogunk újra összejönni, mindenkor ké-  
szek lévén a császárnak és az országnak hűségünk  
s hazafiasságunk újabb zálogait adni.”

Egy brüsseli lap szerint Metternich hg jun.  
26-án Napoleon császárnak magán kihallgatáson  
átadta a bécsi udvartól, a custozai csatára vonat-  
kozólag érkezett sürgönyöket, mely alkalommal  
szóba hozta azon stratégiai szükségét is, hogy  
Albrecht fhg a háború folytatását Lombardiai terü-  
letre tegye át, egyszersmind előre bocsátván, hogy  
ezen katonai szükségnek semmi politikai hordereje  
nem lenne, mivel Austria nem akarja a zürichi szer-  
ződést megintatni. — A Tuillériákban nagy vissza-  
tetszéssel vették a Derby-Disraeli ministerium hírt,  
tudva levő dolog lévén, hogy Derby Napoleon csá-  
zárnak személyes ellensége, a börze ellenben ár-  
emelkedéssel üdvözölte az új angol cabinetet.

A „Patrie” meghazudtolja a hírt, mely szerint  
Toulonba parancs ment volna, hogy felkészíteni s  
felfegyverezni kell két csatabajorját. Ugyane lap  
szerint a Dunaféjedelemséget követi Costaforo és  
Boeresco ma kihallgatáson fogadtattak. A „Presse”  
írja: a törvényhozótest ülészaka ma be fog zárati.  
A senatus ülészaka néhány nappal  
meghosszabbítottatik. Állítják, hogy az al-  
kotmányt módosító senatus. consultus-  
hoz készülnek, s haladékal nélkül alkal-  
maztatni fog az.

A kormány semlegességi nyilatkozata daczára  
még mindig beszélnek egyes hadikészletekről. Igy  
arról beszélnek, hogy 25,000 ember áll Algir-  
ban hadkészen, hogy az első távirói  
jelre tetszése szerinti helyre vitessék.  
Azt is akarják tudni, hogy a távirda-igazgatóságnál  
kérdés tetetett egy tábori táviró felállításá iránt.

Beszélik, hogy Nigra lovag jelenleg naponkint  
jár be s ki a Tuillériákba és a Palais Royalba. A  
császár ma Meudonba megy. Clotilde hercegné  
látogatására. Ez még mindig igen nyugtalan, Ama-  
dée bátyja hgyöléte miatt.

Franciaországának az a Olaszországban előfor-  
dulható eseményekkel szembeni magatartására vo-  
natkozólag az „Op. nat.” ezeket mondja: „Teljesen  
ismeretlenek előttünk a francia kormány pozitív  
szándékai; de arról meg vagyunk bensőleg győ-  
ződve, hogy nem engedi Olaszországot megfojtani,



habogy az osztrák régi taktikának sikerülne az olasz nép kevésbé fegyvermezett lelkesültsége fölött győzelmeskedni, és hogy soha sem fogja megengedni az Alpokon túl általunk megszerzett művet az osztrákok által szétrombolatni. — Ellenben a clericalis és legitimista lapok örvendeznek az olasz hadsereg első balszerencséje felett. Metternich herceg és Nigra lovag a török követ tegnapi estélyére meghívván azzal mentették ki magukat, hogy ünneplésszerűen nem lehet oly napon részt venniük, midőn a csatározal halottak takarítatnak el.

A „Constitut” egy Boniface által aláírt cikket közöl, mely határozottan állítja és példákkal bizonyítja, hogy Belgiumban szakadatlanul, s a mi megfoghatatlan, büntetlenül hirdetik az uralkodó gyilkolás. Egyebek közt a „Grelot” belga élelappal jun. 21-ki számában idéztetik bizonyítékul egy cikket. Ezen egyenesen a kormánytól eredő, a belga sajtó ellen irányzott fenyegető jegyzék, mely egyszerűsége az oly „megfoghatatlanul” elnevezett kormányt is szól a belga kérdés felállításához vivő első lépésnek tekintetik, s teljességgel nem lehetetlen, hogy előfordulandó eshetőségekhez előre gondoskodnak fogantatásról.

**Németország.** Berlin, jun. 30. A „N. Fr. Pr.” a berlini lapok nyomán a következő győzelmi, örömtáncokat szedte össze: A király jun. 29-kén d. e. az illető sürgönyök vétele után palotája egyik ablakába lépett, s a palota előtt csakhamar igen nagyszámú néptömeg gyűlt össze, melyből a király maga közölte az ürvendést. „A fiam megverte az osztrákokat!” — mondá egyebek közt. — Nem engem, hanem vitéz hadseregünket illeti a közönség. Eljen a hadsereg! A nép dörgő szünni nem akaró „hoch”-ba tört ki a király szavai után. Azután a porosz nemzeti éneket s még egy más

győzelmi dalt énekelte a tömeg. A hársfa sorok között a tömeg népe gyűlt össze a legüdvendesebb kedvvel; ugyan a hársfa-sor utcában s más közlekedő utcaiban is sok házat zászlókkal díszítettek fel. Azon oszlopokat, melyekre a rendőrfőnökség a sürgönyöket függeszteti ki, sűrű csoportok fogták körül.

**Moldva-Olahország.** Bukarest, jul. 2. Tegnapi a közép bánatalmazta a zsidókat s templomukat teljesen lerombolta. A zsidók az osztrák konzulhoz menekültek. A hohenzollerni herceg ma Tirgevisbe utazott.

**Oroszország.** A „Rus. Invid” határozottan azt mondja, hogy egy szó sem igaz, mindazokból, a miket, bécsi, sziléziai, angburgi lapok, sőt még a „Times” is, a „Czas” hazug forrásai nyomán orosz csapatoknak a galicziai határnál s Lengyelországban történő elhelyezéséről, mozgósításáról stb. híreszteltek. Az egyfelől Olasz- és Poroszország, másfelől Austria közt kitört háborúban Oroszország legkevésbé sincs közvetlen érdekelve. De a polgárisodásra s fejlődésre való tekintetből felelőbb szomorító látvány, hogy véres háború keletkezett ott, ahol sokkal csekélyebb áldozatokkal s veszteségekkel el lehetett volna a viszályt igazítani. Mintán azonban a közvetlen érdekelte hatalmak úgy találták, hogy a kardnak kell közösködni dönteni, Oroszország csak azt óhajtja, hogy a háború minél korlátozottabb mérvű legyen s minél előbb befejeztessék, s beelégződésével a dolgokat nem akarhatja még inkább összehonyolítani. Oroszországnak külsőkére van szüksége, hogy belsőformáit végrehajthassa és megszilárdíthassa. Oroszország, mintán mindent elkövetett a fegyveres összetűzés elhárítására, nyugodtan fogja bevárni az eredményeket, s a békét ürvendve fogja üdvözölni. Az orosz hadsereg állapotában legkisebb változás nem történt, a csapatok

egy vannak elhelyezve, mint voltak, egyetlen szabadságos sem szünetelt.

**Ujabb. Bécs, jul. 4.** A „Presse” következőleg ír: „Északi hadseregünk, mely még késő esti órákban harcban volt az ellenséggel, meglehetősen biztos tudósítások szerint eddig úgy látszik csak kevésbé hátráló mozdulatot csinált. Egyelőre tanácsos volna azon gondlattal megbarátkozni, hogy Königrätz vára már a legközelebbi órákban az ellenség rohamának lesz kitéve.

A „Köln. Ztg.”-nak írják: Azon hír szárnyal nagyobbára jól értesült körökben, hogy Nigra és Napoleon hg egy a császárral tegnap tartott értekezésem megnyerték ügyüket, azaz, hogy Olaszországban intervénál és hogy Drouyn de Lhays ennek folytán el van határozva, elbocsátatását kérni. Mint beszélék: Benedetti mint Drouyn esetleges utódát már ide hívták táviratilag Berlinből.

**Legujabb. Bécs, jul. 5.** A „Wiener Abendpost” jelenti: Az osztrák kormány részéről még a f. hó 3-diki csata előtt a francia császárhoz azon kérek intéztetett, hogy Austria és Olaszország közt fegyverszünetet eszközöljön, hogy eképp az Olaszországban levő sereg egyesítése az északi hadsereggel lehetővé tétessék. A francia császár hajlandó az osztrák kormány óhaját teljesíteni, s az európai béke helyreállítása iránti buzgalmában még tovább ment, a nélkül, hogy erre osztrák részről közvetlenül vagy közvetve megkérte volna, s közbenjárását ajánlotta egy Austria és Poroszország közt is kieszközölendő fegyverszünetre nézve.

A francia császár loyális ajánlata osztrák részről elfogadtatott.

Páris, jul. 5. A mai „Moniteur” jelenti: Ma egy nevezetes esemény következett be. Az osztrák császár, miután Olaszországban a fegyver becsülete megővott, lemond Velenczéről a francia császárnak s elfogadja annak közbenjárását a béke helyreállítására nézve. Napoleon sietett e fölszólításnak megfelelni s haladéktalanul Porosz- és Olaszország királyaihoz fordult a fegyverszünet kieszközölése érdekében. (H. Z.)

**Nyílt posta.**  
— A „Hon” t. kiadó hivatalának. Egy számát kaptuk a „Hon” e havi folyamának. Egész bizalommal kérjük sietőleg intézkedni. Szerk.

**Gabonaár Kolozsvártt július 5-kén 1866.**

(Alsó a. mérő, középár.)  
Tisztabúza 4 frt 66 kr. Elegybúza 3 frt 70 kr. Rozs 3 frt 46 kr. Árpa 2 frt — kr. Zab 1 frt 66 kr. Törökabúza 3 frt 46 kr. Pityóka 1 frt 80 kr. Marhabús fontja belváros 13, külvárosban 11 kr.

**Távirati tudósítás a bécsi börzéről.**

Július 3 kán: 5%. Nemzeti kölcsön 100 frt. 60.25. 5%. Metalliques 100 frt 56.45. — Bank-részvény 678. — Hitelintézeti részvény 200 forint 135.60. London 10 ft st. 100 ft 23 1/4 kr. 127.75. — Ezüst 123. — Cs. kir. arany 6.07. — 1860. kölcsön 72.75.  
Július 3 kán: Földtehermentési kötvény magyarországi 63. — Erdélyi 59. —

T. és felelős szerkesztő DÓZSA DÁNIEL.

## NEM HIVATALOS.

# CSIKI TESTVÉREK

olaj- és festék kereskedése Kolozsvártt.

Alólírtak egész tisztelettel ajánljuk festők és festeni szándékozóknak, úgy a szakba vágó minden iparosoknak legközelebből  
ujabban berendezett és gazdagon ellátott  
festék- és olaj kereskedésünket,  
melyben minden időben a legkifináltabb minőségű fehér firnász-olajban megtört minden színű festéket, a legfinomabb Zinckweist törve és töretlen, úgy az ezekhez szükségesítő firnászt, terpentint, len-olajat, és spiritust, — továbbá:  
a legelső francia gyárakból került lakkot kaphatni.

(221) Gyári árakban szolgálunk továbbá a háromszor tisztított  
Moderateur lámpa-olajjal.  
Belgiumi szekér kenőcs  
25—50 és 100 fontos részlet, és 1/2 és 1 fontos ládásokban.  
Különösen felhívjuk a nagyérdemű közönség figyelmét nagy választékú  
fűszer kereskedésünkre  
melyben a legkifináltabb minőségű cukor, kávé s egyéb fűszerek mellett  
20 féle friss töltésű ásványos gyógyvíz raktár  
van a legolcsóbb árak mellett.  
A festék és olajokhoz szükségesítő edényeket vétel áron fogjuk számítani, s ugyanazokat kitisztítva vissza is váltjuk.  
Minden megrendelést gyorsan és pontosan eszközölünk.  
Kolozsvártt, június 20-án, 1866.

CSIKI TESTVÉREK.

(99) Távollevőket és vidékieket érdeklő hirdetemény,

melynélfogva mindazon tisztelt egyéneknek, kik a kolozsvári szab. zálogintézetben ügyeiket távolról, vagy egyéb ok miatt el nem igazíthatják, tudtill adom: miként kölcsönre szánt arany- ezüst és egyéb ékszerek, valamint minden a börzén árfolyammal bíró papiroknak betevését, kiváltását, vagy átíratását 35 frton kezdve akár mekkora összegig, minden egy frt után 3 krajczár díj mellett elvállalom pontos eligazítás és titoktartás ígérete mellett. Felvállalom továbbá: tiszta és bizonyos várandó urb. kárpótlások eladását 500 frton kezdve, akár mekkora összegig 2 1/2 % díj mellett, azután itt helyt bel- és külvárosi házak, szőlők, kertek, szántó és kaszálók, valamint falusi jószágoknak herbe, vagy örök ároni eladását, úgy termény és ipar cikkek elszerezését, vagy eladását. Végre tudatni kívánom miként egy nőten ember, kinek gazdaság és egyéb ügyek eligazításába sok évi gyakorlottsága van, egy jószág igazgatói, vagy megbízottági állomást szerény feltételek mellett elfogadni hajlandó, melyekről bővebb felvilágosítást ad bel-monostortutza 192 sz. alatt Kribl-féle házban lakó

**STEIN JÁNOS** könyvkereskedésében Kolozsvártt, kapható:

**Legujabb csata-térképek!**  
Németországi csata-térkép 25, 50, 60 kr., 1 frt.  
Olaszországi „ 20, 60 kr., 2 frt 3 frt.  
Csatahely jelző-lobogók. 12 darab 10 kr.

## Gyöngyfüzér.

Külföldi beszédek gyűjteménye. Fordította Léczfalvi László.  
I. kötet I. füzet **Elő halott.**  
Szabadon fordítva Bern Walter után. Ára 60 kr. hui

## Julius Caesar története.

Irta III. Napoleon. II-ik kötet. Ára 4 frt.  
Toldy István. **A magyar politikai szónoklat kézikönyve,** a legrégibb időktől a jelenkorig. I kötet. Ára 2 frt 50 kr.  
Rüstow. **Az 1848—49-dik magyar hadjárat története.** Fordította Aldor Imre. 2 köt. 4 c. a-térképpel. Ára 5 frt.  
Entz F. **Hollandi utam különös tekintettel borügynkre és a gallisatio értékére.** Ára 1 frt 50 kr.  
Az ifjú Anacharsis utazása Görögországban. Barthelémy után az érettebb ifjuság számára Hanthó Lajos. Ára kötve 1 frt 80 kr.

## Rendszeres utasítás

tökéletes szép és gyors írás  
legrövidebb idő alatti elsajátítására. Gymnásialis, ipar-, real- és kezdő tanodák használatára összeállította Fiedler Tamás Kolozsvártt.  
Ára 1 frt oszt. ért.

## „Egy szép asszony története”

regény két kötetben. Irta K. PAPP MIKLÓS. Ára 2 frt.

## Az általános polgári törvénykönyv,

mint ez jelenleg Erdélyben érvényes;  
minden a legujabb időig megjelent és még hatályban levő utólagos rendeletekkel, felvilágosító és utasító jegyzetekkel ellátva.

Irta Hilibi HALLER KÁROLY,  
a kolozsvári kir. jogakademián az által. polg. törvénykönyv, váltó- és kereskedelmi jog, csődrendtartás és az általános bányatörv. h. tanára; az igazságügyi elmélet. államvizsgálati bizottság tagja.  
Ára 6 frt o. ért.

Ugyancsak Stein János könyvkereskedésében előfizethető a

## „Magyar Bazar”

szépirodalmi és divatlapra, megjelenik havonként kétszer a német Bazar mintájára és képeivel, szabási-mintákkal, és minden hóban egy SZÍNES DIVATKÉPPEL.

Előfizetési ára: Postai küldéssel 1/2 év 2 frt.  
1/2 év 4 frt.

Nyomatott az ev. ref. főtanoda betűivel (Bel-farkasutca 74 sz.)

(5—7) Ugyan csak STEIN JÁNOS-nál kapható:

**Fényképek**  
Több ezer darab fénykép: arcképek, kettős, hármás-, négyes-, csoportos, történelmi- és genre-képek, látogató-jegy albumok.  
Darabja csak 15 kr.  
12 darab 1 frt 60 kr.  
24 „ 1 frt 50 kr.  
50 „ 2 frt 50 kr.  
100 „ 5 frt — kr.  
Ugyanott oszmos és jutányos fénykép albumok is kaphatók.

Macaulay B. Hampden János, Pitt, Chatham gróf. Két politikai életrajz. Fordította Szász Károly. Ára 2 frt.  
Vass József. Emléklapok Kolozsvár előkorából 40 kr.  
Vida Károly. A növekedő új világhatalom. Szózat a föld-birtok érdekében Ára 80 kr.

(162) Fontos a sárvérséves szenvedőkre nézve!

Ki sárvérsorvos Krüsi-Altherrnek Gaisban, Schweiz Appenzel Cantonban, híres sárvérs-elleni-szere meglepő hatásáról meggyőződni akar, e lap kiadó hivatalánál megszerezhet magának egy kis iratkát több száz bizonyítvánnyal.

(222) (3—3)

## HEY VILMOS

zongora készítő Bécsből megérkezvén, ajánlja a szállásán lévő új szerkesztű **kurta zongoráit** (Stutzflügel) a legjutányosabb áron. Továbbá felvált helyt, mint vidéken mindenféle igazításokat, zongora hango-lást.

Ertekezhetni vele naponta búzautoza 120 sz. alatt.

(204) (8—\*)

## Egy gyógyszerész segédkerestetik.

Egy jól képzett s a román nyelvbe jártas nem okleveles gyógyszerész segéd, folyó év augusztus 1-jétől kedvező feltételek mellett Moldovországi Román városában alkalmazást nyerhet. Levelek KRESZTES gyógyszerészhez Románba címzendők.